

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Militare din 24 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, declarat de inculpatul

Muntean Alexandru Vitalie, născut la 12 septembrie 1984, originar s. Lunga, r-nul Florești, domiciliat or. Strășeni, str. V. Micle, 22, ap. 23.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.12.2015 – 24.12.2015;

Instanța de apel: 20.01.2016 – 17.03.2016;

Instanța de recurs: 09.06.2016 – 26.10.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 24 decembrie 2015, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Muntean Alexandru, a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 17 august 2015, la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 3 (trei) ani;

- în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 21 august 2015, la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 26 august 2015, la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru termenul de probă de 2 (doi) ani.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 130 (una sută treizeci) lei, 20 bani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că căpitanul Muntean Alexandru, la 17 august 2015, în timp ce se afla pe teritoriul unității militare,

amplasată în apropierea com. Negrești, r-nul Strășeni, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii R. Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. art. 14, 15, 94, 116 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, admitând intenționat acte de violență săvârșite asupra militarului, în următoarele împrejurări.

Astfel, la 17 august 2015, aproximativ la orele 10:00-10:30, căpitanul Muntean Alexandru, în timp ce se afla în magazia companiei logistică situată pe teritoriul Batalionului geniu, dislocat în apropierea com. Negrești, r-nul Strășeni, sub pretextul că soldații Covercenco Cristian și Garabadji Gleb, nu au ieșit într-un timp restrâns cu inventarul, a aplicat intenționat ultimilor concomitent loviturile după cum urmează: soldatului Covercenco Cristian - o lovitură puternică cu pumnul stâng în maxilar din partea dreaptă, o lovitură cu piciorul drept încălțat în bocan în regiunea piciorului drept mai jos de genunchi și o lovitură cu palma stângă în regiunea obrazului drept, iar soldatului Garabadji Gleb - o lovitură puternică cu palma dreaptă în regiunea obrazului stâng, o lovitură puternică cu piciorul stâng încălțat în bocan în regiunea osului piciorului drept, mai jos de genunchi și o lovitură cu palma dreaptă în regiunea obrazului stâng.

În rezultatul acțiunilor violente a căpitanului Muntean Alexandru, părților vătămate Covercenco Cristian și Garabadji Gleb le-au fost cauzate dureri fizice, adică bătăi, iar ultimului și vătămare neînsemnată sub formă de excoriație la nivelul gambei drepte.

Tot el, Muntean Alexandru, la 21 august 2015, în timp ce se afla pe teritoriul unității militare, amplasate în apropierea com. Negrești, r-nul Strășeni, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii R. Moldova „Cu privire a statutul militarilor”, art. art. 14, 15, 94, 116 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, admitând intenționat acte de violență săvârșite asupra militarului, în următoarele împrejurări.

Astfel, la 21 august 2015, aproximativ la orele 14:00-15:00, căpitanul Muntean Alexandru, în timp ce se afla în fața blocului de instrucție situat pe teritoriul Batalionului geniu, dislocat în apropierea com. Negrești, r-nul Strășeni, sub pretextul că soldatul Grosu Gheorghe a permis militarilor sosiți de la lucrări să facă baie și intenționa să le deschidă ușa de la baie fără permisiunea lui, i-a aplicat intenționat ultimului două lovituri puternice cu piciorul drept încălțat în bocan în regiunea mușchilor piciorului stâng, mai jos de fesă și mai sus de călcâi și o lovitură puternică cu palma la gât din spate - după cap.

În rezultatul acțiunilor violente a căpitanului Muntean Alexandru, părții vătămate Grosu Gheorghe, i-au fost cauzate dureri fizice, adică bătăi.

Totodată, la 26 august 2015, militarul serviciului prin contract al Batalionului geniu, căpitan Muntean Alexandru, în timp ce se afla pe teritoriul unității amplasate în apropierea com. Negrești, r-nul Strășeni, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii R. Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. art. 14, 15, 94, 116 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, a admis intenționat acte de violență săvârșite asupra militarului, în următoarele împrejurări.

La 26 august 2015, aproximativ la ora 14:00, căpitanul Muntean Alexandru, în timp ce se afla lângă ușa de intrare în baia ostășească situată pe teritoriul Batalionului geniu, dislocat în apropierea com. Negrești, r-nul Strășeni, sub pretextul că soldatul Grosu Gheorghe, nu i-a răspuns clar cine a defectat lacătul de la ușa băii, i-a aplicat

intenționat ultimului două lovituri puternice cu piciorul drept încălțat în bocan în regiunea mușchilor piciorului stâng, mai jos de fesă și mai sus de călcâi și o lovitură puternică cu pumnul drept în regiunea maxilarului din partea stângă.

În rezultatul acțiunilor violente a căpitanului Muntean Alexandru, părții vătămate Grosu Gheorghe i-au fost cauzate dureri fizice, adică bătăi.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Muntean Alexandru să-i fie stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 368 alin. (1) Cod penal (episodul din 17 august 2015) - 3 ani închisoare;

- în baza art. 368 alin. (1) Cod penal (episodul din 21 august 2015) - 2 ani închisoare;

- în baza art. 368 alin. (1) Cod penal (episodul din 26 august 2015) - 2 ani închisoare;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Muntean Alexandru să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii, să fie suspendată condiționat pentru termenul de probă de 5 ani.

Conform prevederilor art. 65 Cod penal, să se dispună în privința lui Muntean Alexandru, privarea de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate pe termen de 5 ani.

În motivarea apelului, a invocat, că deși la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de faptul că inculpatul Muntean Alexandru a maltrat mai mulți militari în termen și păstrarea de către acesta a funcției de conducere este imposibilă, în final la privat pe Muntean Alexandru de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 3 ani, însă nu l-a privat de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate după cum a fost propus de acuzare.

În acest context, procurorul a remarcat, că prin privarea lui Muntean Alexandru doar de dreptul de a ocupa funcții de conducere și nu a funcțiilor în Forțele Armate, eliberarea acestuia din serviciul militar rămâne la discreția conducerii Armatei Naționale, iar în cazul deciziei pozitive, Muntean Alexandru va putea continua serviciul militar în Forțele Armate și în continuare va avea tangență cu militarii în termen și serviciu, astfel, pedeapsa penală nu-și va atinge scopul și nu va produce efectul de corijare a altor militari, care săvârșesc abateri de genul examinat în speță.

Totodată, a mai accentuat apelantul, că prima instanță nu a luat în considerație comportamentul agresiv al vinovatului în timpul săvârșirii infracțiunilor, intervalul scurt între desfășurarea episoadelor incriminate, comportamentul inculpatului în cadrul urmăririi penale, anume negarea completă a faptelor imputate și depunerea declarațiilor doar după studierea probelor administrate în cauză și numai în instanța de judecată, urmărind scopul de a beneficia de facilitățile prevăzute de art. 364¹ Cod procedură penală.

De asemenea, procurorul a indicat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Muntean Alexandru, instanța de judecată urma să atragă atenție și la perioada îndeplinirii serviciului militar prin contract de către inculpat - începând cu 13 noiembrie 2003 și până în prezent, ce denotă faptul că pe parcursul serviciului, ultimul a acumulat o experiență mai vastă în îndeplinirea serviciului militar decât părțile vătămate care îi erau subalterni,

precum și de faptul că legislația în vigoare și prevederile Regulamentelor militare, interzic categoric aplicarea forței fizice între militari inclusiv și față de subordonați.

În viziunea acuzatorului de stat, pedeapsa aplicată față de inculpat, pentru săvârșirea a trei infracțiuni, nu-și va realiza scopul procesului penal de protejare a societății și persoanei, astfel, că orice persoană, care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsit potrivit vinovăției sale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și din partea altor persoane.

A invocat dezacordul și cu aplicarea de către instanța de judecată a prevederilor art. 84 Cod penal, și anume absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, precum și cu aplicarea art. 90 Cod penal.

3.1. Inculpatul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal, cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională.

În argumentarea cererii de apel, inculpatul a invocat, că fiind pus sub învinuire pentru săvârșirea unui sistem de acțiuni, care just au fost calificate conform dispoziției unei singure norme a legii penale, însă nu ca o infracțiune unică prelungită.

Astfel, cu referire la prevederile art. art. 28, 32, 33 Cod penal, inculpatul a invocat, că în speță, acțiunile incriminate lui, urmau a fi calificate ca o infracțiune unică, exprimată prin 3 acțiuni prelungite.

Totodată, a remarcat, că la caz sunt incidente prevederile art. art. 53 lit. b), 55 Cod penal, pe când prima instanță a emis o sentință ilegală, încălcând dreptul inculpatului la un proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

A mai relevat inculpatul, că prima instanță a motivat aplicarea pedepsei complementare referitoare la privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții, fără a dispune de probe suficiente, concluziile formulate fiind bazate pe presupuneri.

Cu referire la jurisprudența Curții europene pentru drepturilor omului, apelantul a remarcat că, în speța examinată sunt relevante concluziile formulate de Înalta Curte în decizia din 30 octombrie 1991, în cauza *Borgers contra Belgiei*, § 24, deoarece la caz prima instanță nu a respectat principiile fundamentale în administrarea probelor și nu a motivat suficient soluția.

Cu privire la aplicarea uniformă a legislației pe întreg teritoriul R. Moldova, inculpatul a specificat că, în cazuri similare instanțele naționale aplică legea diferit, or, în cauza penală în privința lui P.N., prin sentința Judecătoriei Militare din 23 mai 2014, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Profir Nicolae în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, sentință care a fost menținută prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a R. Moldova din 10 februarie 2015.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel, cercetând suplimentar probele administrate de către prima instanță și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt, acțiunile inculpatului Muntean Alexandru fiind just încadrate în

baza art. 368 alin. (1) Cod penal, pe toate trei episoade, iar vinovăția acestuia fiind dovedită pe deplin.

Reținând că apelanții au criticat sentința doar în partea stabilirii pedepsei, instanța de apel a constatat că, prima instanță la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului, precum că faptele săvârșite de el constituie o infracțiune unică, care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale, menționând, că potrivit modificărilor din Legea nr. 270 din 07 noiembrie 2013, art. 84 alin. (1) Cod penal, prevede că, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunță pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparate.

Astfel, instanța de apel a remarcat, că prima instanță corect a constatat că inculpatul Muntean Alexandru a săvârșit în diferite perioade de timp trei infracțiuni diferite, unice, just aplicând acestuia pedeapsa penală pentru fiecare în parte.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentul inculpatului, precum că prima instanță neîntemeiat a respins aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, menționând că prevederile art. 55 Cod penal, se plică în cazul săvârșirii pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pe când inculpatul este condamnat pentru săvârșirea a trei infracțiuni. Mai mult, aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, reprezintă o prerogativă a instanței de judecată și nu o obligație.

Referitor la criticele inculpatului privind ilegalitatea aplicării pedepsei complementare, instanța de apel a reliefat, că prima instanță just a stabilit pedeapsa complementară prin prisma art. 65 alin. (2), (3) Cod penal, fiind constatat faptul maltratării mai multor militari în termen, fiind încălcată grav legislația în vigoare.

Totodată, instanța de apel a făcut referire la pct. 494 al Regulamentului Serviciului interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, anexa nr. 1 la Decretul Președintelui R. Moldova privind aprobarea regulamentelor militare ale Forțelor Armate ale R. Moldova, nr. 2327 din 03 septembrie 2009, potrivit căruia păstrarea și fortificarea sănătății constituie o componentă importantă și inalienabilă a pregătirii militarilor pentru îndeplinirea datoriei militare față de Patrie.

Grija de sănătatea subalternilor este una din obligațiile de bază ale comandantului (șefului) în vederea asigurării stării de pregătire permanente a unității (subunității) militare în vederea luptei.

Cu referire la argumentul inculpatului privind aplicarea uniformă a legislației pe întreg teritoriul R. Moldova și invocarea că în cazuri similare, au fost pronunțate soluții diferite decât în cazul său, instanța de apel a specificat, că prin Legea nr. 270 din 07 noiembrie 2013 privind modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificată sancțiunea art. 84 alin. (1) Cod penal, care în redacția nouă prevede respectiv pronunțarea pedepsei pentru fiecare infracțiune aparte, astfel, conform art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, în speță infracțiunile au fost săvârșite în luna august 2015, de unde reiese că sancțiunile aplicate inculpatului sunt conform prevederilor stabilite prin legea nouă, respectiv a concluzionat instanța de apel că prima instanță, întemeiat a stabilit săvârșirea de către inculpat a trei infracțiuni, just aplicând pedeapsa penală pentru fiecare episod aparte.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a aplicat prevederile art. 84 Cod penal, or aplicarea pedepsei prin absorbire poate avea loc doar în cazurile când persoana a fost declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multe infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate și alegațiile procurorului invocate în dezacord cu individualizarea pedepsei, statuând că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76, 77, 78, 84 Cod penal.

5. Inculpatul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu dispunerea încetării procesului penal, liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională.

În motivarea recursului a invocat, că fiind pus sub învinuire pentru admiterea violenței față de subalterni, fără cauzarea de leziuni corporale și fiind condamnat prin sentință pentru săvârșirea a trei episoade, în cererea de apel cu referire la prevederile art. art. 28, 32, 33 Cod penal, a menționat, că acțiunile incriminate lui, urmau a fi calificate ca o infracțiune unică, exprimată prin 3 acțiuni prelungite, însă instanța de apel nu și-a motivat soluția în privința celor invocate, ci doar a făcut referire vagă asupra faptului netemeinicieii argumentului dat precum că, norma materială suscitată a suferit modificări prin Legea nr. 270 din 07 noiembrie 2013 privind modificarea și completarea unor acte legislative astfel, fiind modificat conținutul alin. (1) art. 84 Cod penal, care în redacția nouă prevede pronunțarea pedepsei pentru fiecare infracțiune aparte.

Reiterând dispozițiile normei prevăzute de art. 28 Cod penal, inculpatul insistă că faptele incriminate acestuia, urmau a fi calificate ca o infracțiune unică exprimată printr-un sistem de acțiuni, care au fost calificate în mod just conform dispoziției unei singure norme a legii penale prevăzută la art. 368 alin. (1) Cod penal, însă, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material or, în cazul în care a săvârșit o infracțiune unică și a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, a fost comisă o eroare de drept ce a afectat radical soluțiile date de instanțele judecătorești și urmează a fi corectată de instanța de recurs, deoarece reieșind din considerentele că instanța de apel nu a dat apreciere cauzei în coroborare cu prevederile art. 28 Cod penal, consideră recurentul că decizia contestată este ilegală.

Cu referire la prevederile art. art. 53 lit. b), 55 Cod penal, inculpatul reiterează, că în cererea de apel a invocat argumentul, precum că a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară, respectiv întrunește condițiile de liberare de răspundere penală și tragere la răspundere contravențională, deoarece și-a recunoscut vina, nu a cauzat careva prejudicii, corectarea acestuia fiind posibilă fără a fi supus răspunderii penale, însă instanța de apel a conchis că aplicarea art. 55 Cod penal, este posibilă doar în cazul săvârșirii pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pe când în speță inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea a trei infracțiuni.

Evidențiază recurentul, că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 februarie 2015, cauza Profir Nicolae Pavel, dosarul nr. 1ra-81/2015, într-un caz analogic, procesul penal a fost încetat din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală, fapt care urma să fie reținut de instanța de apel la și examinarea prezentei cauze.

Susține că deși instanța de apel a menționat, că aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal este o prerogativă a instanței de judecată și nu o obligație, această motivare îi

afectează drepturile fundamentale, vine în contradicție cu circumstanțele cauzei, cu normele materiale luate în ansamblu, fiind poziționată mai presus decât scopul legii penale, întrucât circumstanțele cazului impun aplicarea art. art. 53 lit. b), 55 Cod penal.

În opinia recurentului, instanța de apel a interpretat incorect normele de drept material, nu a respectat cerințele legii și nu și-a motivat soluția dată, neglijând explicațiile date la pct. 14 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, din sensul cărora rezultă că nerespectarea cerințelor legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce se califică ca eroare și atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Mai relevă inculpatul, că la judecarea cauzei a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6§1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prima instanță a emis o sentință neîntemeiată, ilegală, bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept material, nu și-a motivat soluția, iar instanța de apel nu a corectat-o.

6. Procurorul a depus referință pe marginea argumentelor invocate în recursul inculpatului, solicitând respingerea acestuia cu menținerea hotărârii atacate.

În susținerea poziției sale, acuzatorul de stat menționează, că instanțele de fond corect au individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 75-78, 84 Cod penal, pronunțând o soluție legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont și de argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, se atestă că recurentul a indicat ca temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, reieșind din esența argumentelor invocate de inculpat, Colegiul penal semnalizează și prezența temeiului de casare prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

În primul rând, instanța de recurs atestă că examinarea cauzei penale în privința lui Muntean Alexandru, a avut loc conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul până la începerea cercetării judecătorești, prin cerere scrisă și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată (f.d. 192 vol.I).

Potrivit practicii unitare relevante speței, la examinarea cauzei penale în procedura simplificată, inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptelor așa cum au fost reținute în rechizitoriu, or, în caz contrar instanța de judecată nu poate dispune examinarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, orice obiecții ale inculpatului referitor la încadrarea juridică a faptelor imputate, urmau a fi înaintate până la pronunțarea de către prima instanță a încheierii cu privire la admiterea cererii de soluționare a cauzei în procedura simplificată.

Din momentul pronunțării încheierii prin care se dispune judecarea cauzei în procedura simplificată, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate.

Astfel, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării cauzei în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neavând posibilitatea de a renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor prevederilor art. 364¹ alin. (1), (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Reieșind din aspectele descrise, Colegiul penal evidențiază, că temeiul invocat de recurent sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care se critică încadrarea juridică a faptelor imputate inculpatului, este lipsit de suport legal, deoarece atât prima instanță cât și instanța de apel, judecând cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au verificat aspectul dacă faptele inculpatului au fost just încadrate în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Codul penal.

În al doilea rând, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de inculpat cu menținerea sentinței primei instanțe.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, nefiind constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Cu referire la argumentul invocat de recurent prin care se susține că instanța de apel nu s-a expus asupra motivului din apel, că faptele imputate au fost realizate printr-un sistem de acțiuni, care au fost calificate just conform dispoziției unei singure norme a legii penale și urmau a fi calificate ca o infracțiune unică.

Instanța de recurs atestă, că alegațiile recurentului la acest segment sunt neîntemeiate, or, instanța de apel just a reținut, că inculpatul a săvârșit în diferite perioade de timp, trei infracțiuni în privința a unor persoane diferite, care sunt unice, iar prima instanță corect a aplicat pedeapsa penală pentru fiecare infracțiune în parte.

De asemenea, instanța de apel corect a reținut, că prin Legea nr. 270 din 07 noiembrie 2013, în vigoare din 10 decembrie 2013, au fost operate modificări în conținutul art. 84 alin. (1) Cod penal, fiind exclus textul „prevăzute de diferite articole ale Părții speciale a prezentului cod,” astfel, la momentul actual art. 84 alin. (1) Cod penal, statuează că, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, **pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte**, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni.

Argumentul recurentului, precum că într-o situație identică cauzei penale examinate în privința sa, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în decizia nr. 1ra-81/2015 din 10 februarie 2015, a constatat legalitatea sentinței și deciziei instanțelor judecătorești, prin care acțiunile lui P.N. au fost calificate ca o infracțiune unică, exprimată prin 5 acțiuni prelungite, iar instanța de apel nu a ținut cont de practica unitară în domeniul penal, nu poate fi reținut ca temei de admitere al recursului.

Aceasta deoarece, din speța la care face referință recurentul, se conchide că la data săvârșirii infracțiunii imputate, erau în vigoare prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, în redacția legii penale din 2009.

În al treilea rând, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei

aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În speță, instanța de apel, respingând apelul corect a reținut, că prima instanță la individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului Muntean Alexandru a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, care fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de lipsa antecedentelor penale, este caracterizat pozitiv, ca circumstanțe atenuante au fost reținute prezența la întreținere a 2 copii minori și a soției, care este însărcinată, de lipsa circumstanțelor agravante, iar în dependență de criteriile menționate întemeiat i-a aplicat inculpatului Munteanu Alexandru pedeapsa în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 17 august 2015, 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 3 ani; în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 21 august 2015, 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 2 ani; în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 26 august 2015, 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 2 ani, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 3 ani.

Totodată, este de reținut, că la individualizarea pedepselor penale, instanțele de judecată corect au aplicat sancțiuni cu respectarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul recursului, că în prezența speță sunt aplicabile prevederile art. art. 55 Cod penal, însă instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acestor argumente, instanța de recurs remarcă că judecând apelul, instanța de apel corect a reținut că în sensul normei juridice citate, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. La cazul din speță, însă inculpatul a fost condamnat prin sentință pentru săvârșirea a 3 infracțiuni și respectiv nu sunt întrunite condițiile liberării inculpatului de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

Tot la aspectul individualizării pedepsei penale, instanța de recurs atestă, că instanța de apel corect a respins și argumentul inculpatului privind dezacordul acestuia cu aplicarea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 3 ani.

Aceasta deoarece, după cum denotă din materialele cauzei inculpatul fiind în exercițiul funcției deținute, a săvârșit acte de violență asupra militarilor în termen, încălcând legislația în vigoare, or, potrivit pct. 494 al Regulamentului Serviciului interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, anexa nr. 1 la Decretul Președintelui R. Moldova privind aprobarea regulamentelor militare ale Forțelor Armate ale R. Moldova, nr. 2327 din 03 septembrie 2009, păstrarea și fortificarea sănătății constituie o componentă importantă și inalienabilă a pregătirii militarilor pentru îndeplinirea datoriei militare față de Patrie.

Grija de sănătatea subalternilor este una din obligațiile de bază ale comandantului (șefului) în vederea asigurării stării de pregătire permanente a unității (subunității) militare în vederea luptei.

Instanțele judecătorești corect au reținut, că prin acțiunile sale, Muntean Alexandru a subminat autoritatea Forțelor Armate și climatul social-psihologic din unitate, a influențat negativ asupra ordinii de exercitare a serviciului militar, acțiunile acestuia răsfrângându-se asupra unui cerc mai larg de persoane, iar aplicarea pedepsei penale, inclusiv celei complementare va stimula obligativitatea reeducării și corectării inculpatului, precum și prevenirea de săvârșirea a unor noi infracțiuni de către alte persoane.

În concluzie, instanța de recurs consideră că soluția instanței de apel este una legală și întemeiată, iar simplul dezacord al recurentului cu pedeapsa aplicată, în lipsa unor argumente întemeiate, nu poate constitui temei de casare a deciziei recurate.

Față de cele ce preced, instanța de recurs constată că argumentele enunțate denotă că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, iar recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Muntean Alexandru Vitalie*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev